

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПИТАНЬ РОЗГОЛОШЕННЯ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ

Турута О.В., Куценко С.О.

*Харківський національний університет радіоелектроніки,
м. Харків*

Одразу два закони регулюють відносини щодо надання конфіденційної інформації про фізичну особу, що знаходиться у володінні розпорядників інформації. І ці закони мають різні вимоги щодо оформлення запитів на інформацію. Відповідно до Закону «Про доступ до публічної інформації» запитувач має право отримати інформацію незалежно від того, стосується вона його особисто чи ні, без пояснення причини подання запиту. В той же час Закон «Про захист персональних даних», зобов'язує запитувача не тільки ідентифікувати себе, а й вказувати мету і підстави отримання інформації.

У Законі «Про доступ до публічної інформації» закріплено загальну конструкцію, що регулює поширення обмеженої у доступі інформації.

Трискладовий тест зобов'язує розпорядників інформації, розглядаючи запит на публічну інформацію або вирішуючи чи оприлюднювати інформацію на сайті, з'ясовувати: 1) чи обмежується доступ до інформації на підставі закону в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя; 2) чи може розголошення інформації завдати істотної шкоди цим інтересам; 3) що переважає: шкода від оприлюднення такої інформації чи суспільний інтерес в її отриманні, що полягає в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

Із зазначеного вище випливає, що керуватись слід саме Законом «Про доступ до публічної інформації». Тому, вирішальним є те, до кого звернувся запитувач: до розпорядника інформації, визначеного у статті 13 Закону «Про доступ до публічної інформації», якщо до іншого володільця персональних даних, визначеного у статті 2 Закону «Про захист персональних даних».

Те, що конфіденційна інформація буде надаватись відповідно до Закону «Про доступ до публічної інформації», не означає, що вона може легко на розсуд службовця, поширюватись серед необмеженого кола осіб. Трискладовий тест зобов'язує якомога повніше оцінювати обставини справи. Тільки дуже вагомні аргументи на користь суспільного інтересу можуть схилити терези на користь розголошення інформації.

Без такого балансу, ми автоматично закриваємо усі персональні дані, що не відповідає практиці Європейського суду з прав людини. У цьому і специфіка, і родзинка, і звичайно ж складність застосування цих двох законів: ні право на інформацію, ні право на приватність не мають пріоритету один над одним. Тільки у конкретній ситуації з врахуванням конкретних обставин ми можемо сказати, яке з цих прав переважає.